

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/152/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119207005
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7119207005.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Greguša a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého V. B. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dieťaťa rodičov: matky M. R. nar. X.XX.XXXX bývajúcej v K. na A. ulici č. XXXX/X a otca V. B. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v K. - O. na T. ulici č. XXXX/XX v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 21P/99/2019 - 259 zo dňa 7.4.2022 takto

rozhodol:

P o t v d z u j e rozsudok.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zvýšil výživné od otca na mal. V. zo sumy 80 Eur mesačne na sumu 110 Eur mesačne od 1.9.2019 do budúca, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred matke. Výrokom II. dlžné výživné od otca na mal. V. za obdobie od 1.9.2019 do 31.3.2022 v sume 210 Eur otcovi povolil splácať v mesačných splátkach po 30 Eur spolu s bežným výživným od právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia pod následkami straty výhody splátok v prípade omeškania s čo i len jednou splátkou. Výrokom III. rozhodol, že tým mení rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 11P/71/2016 zo dňa 28.03.2017 výrok č. II v časti týkajúcej sa bežného výživného. Výrokom IV. zastavil konanie v časti návrhu otca na striedavú osobnú starostlivosť.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že mal preukázanú zmenu pomerov v súvislosti s výdavkami určenými na výživu mal. V.. Uviedol, že pri rozhodovaní o zvýšení výživného prihliadal na vývoj nákladov vo vzťahu k maloletému ako aj na vývoj príjmu otca, ktorý dosiahol, resp. by mohol dosiahnuť. Vychádzal i zo zásady potenciality príjmov, upravenej v § 75 ods. 1 Zákona o rodine v zmysle ktorej nie je rozhodujúce, aký je skutočný príjem účastníka konania, ale prednosť má potenciálny príjem, aký by mohol dosiahnuť, keby využil všetky svoje možnosti a schopnosti ako aj ponuky na trhu práce. Z vykonaného dokazovania mal za nesporné, že v čase svojho rozhodovania bolo dostatočné množstvo pracovných ponúk, ktoré umožňovali otcovi poberať vyšší príjem, než ktorý dosahoval. Konštatoval, že otcova nechť k lepšie platenej pracovnej pozícii ako napríklad pokladník/predavač s príjmom od 490 Eur až 950 Eur brutto spočívajúca podľa vyjadrenia otca v obave s prácou s peniazmi, nemôže byť na ujmu maloletého dieťaťa. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že každý rodič je povinný konať tak, aby si zabezpečil dostatočný príjem na úhradu odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ak tomu nebránia objektívne prekážky. Z vykonaného dokazovania však nezistil žiadne prekážky, ktoré by otcovi v tomto bránili. Uviedol, že zmena pomerov nastala na strane maloletého dieťaťa už len samotným plynutím času, nakoľko posledná úprava vyživovacej povinnosti bola v roku 2017. Od 1.9.2019 navštevuje 1. stupeň ZŠ, pričom je všeobecne známou skutočnosťou, že so školskou dochádzkou súvisia aj zvýšené výdavky, keďže dieťa rastie a vyvíja sa. Pri rozhodovaní o zvýšení výživného neopomenul ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca k plnoletej dcére, ktorá však nemôže byť na ujmu maloletého. Súd prvej inštancie aplikáciou

zásady potenciality príjmov považoval navrhovanú sumu výživného 110 Eur za primeranú, zohľadňujúcu možnosti a schopnosti povinného rodiča ako aj odôvodnené potreby maloletého dieťa a v neposlednom rade aj osobnú starostlivosť matky o dieťa. S poukazom na odôvodnené potreby maloletého súd zaviazal otca na platenie výživného v sume 110 Eur za obdobie od 1.9.2019 do budúca. Vzhľadom na to, že otec za obdobie od podania návrhu platil výživné v sume 110 Eur do 31.8.2021 a od 1.9.2021 v sume 80 Eur vzniklo mu za obdobie od 1.9.2019 do 31.3.2022 dlžné výživné v sume 210 Eur. S poukazom na § 232 ods. 3, 4 CSP zaviazal otca na jeho úhradu formou splátok. Konanie v časti návrhu otca na striedavú osobnú starostlivosť zastavil, nakoľko otec na podanom návrhu netrval.

3. Proti tomto rozsudku, len proti výrokom I., II. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasí so zvýšením výživného pre mal. V. na sumu 110 Eur, keďže je presvedčený, že táto suma prevyšuje odôvodnené potreby mal. V. a výrazne prevyšuje aj jeho možnosti, schopnosti, majetkové pomery, ako aj jeho životnú úroveň. Zdôraznil, že v priebehu konania podrobne vydokladoval jeho zamestnania, ako a sociálnu situáciu, všetky jeho zárobkové a majetkové pomery, z ktorých je zrejmé, že jeho aktuálny príjem nijako neodôvodňuje zvýšenie výživného určeného súdom prvej inštancie. Naopak, výška jeho aktuálnych príjmov skôr zakladá zákonný dôvod na zníženie výživného. V priebehu konania bol opakovane nezamestnaný, bol poberateľom dávky v nezamestnanosti, poberateľom sociálnych dávok, pričom v súčasnej dobe je zamestnaný na dohodu o pracovnej činnosti. Upriamil pozornosť na skutočnosť, že k skončeniu jeho pracovného pomeru ku dňu 31.5.2020 došlo z dôvodu organizačných zmien na strane zamestnávateľa, ktoré on nijako nevedel ovplyvniť. Okamžite po skončení pracovného pomeru si začal hľadať nové zamestnanie, čo aj súdu preukázal. Má za to, že uplatnenie zásady potenciality príjmov je v jeho prípade nepoužiteľné, nedôvodné a neopodstatnené. Navyše z napadnutého rozsudku ani nie je zrejmé, aký príjem by mal na základe uplatnenej zásady dosahovať. Namietal, že súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom nevysporiadal so stavom ekonomiky počas pandemickej situácie. Pokiaľ mal mať súd prvej inštancie za nespornú existenciu množstva pracovných ponúk na trhu práce v čase jeho rozhodovania, v žiadnom prípade tento stav nemal a nemá za preukázaný v priebehu celého obdobia, za ktoré zvýšenie výživného priznal. Súčasne zdôraznil, že akákoľvek pracovná ponuka na nejakom webe v žiadnom prípade neznamená vznik pracovného pomeru. Nedôvodnosť zvýšenia výživného pre mal. V. odvíja aj od existencie jeho ďalšej vyživovacej povinnosti na plnoletú dcéru E. nar. XX.X.XXXX, ktorá študuje na vysokej škole. Dodal, že jeho majetkové pomery sa od poslednej úpravy výživného nijako nezmenili, na rozdiel od matky, ktorá sa stala vlastníčkou bytu. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrh matky na zvýšenie výživného zamietol, alternatívne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu súhlasí. Do pozornosti dala, že otec nemá žiadne zdravotné problémy a je v zásade dobrovoľne nezamestnaný. Súd v rámci konania predložil otcovi ponuky prác, ktoré by mohol vykonávať, tieto však bezdôvodne odmietol. Má za to, že otec vykonáva prácu mimo oficiálneho zamestnania. Príjem, ktorý preukazoval v konaní je absolútne neakceptovateľný a nepostačujúci na akékoľvek výdavky, ktoré otec uvádzal. Preto je zrejmé, že otec zatajil príjmy, ktoré v skutočnosti má. Obraz o tom, aký má otec vzťah k maloletému a k plateniu výživného svedčí aj jeho vyjadrenie, v ktorom uviedol, že nesúhlasí so zmenou priezviska maloletého, ale súhlasil by s osvojením v prípade, ak by boli všetky povinnosti prenesené na jej súčasného partnera. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že zotrváva na doterajších písomných aj ústnych vyjadreniach, odporúča rozhodnúť na základe dostupných dôkazných materiálov a s poukazom na odôvodnené potreby maloletého, príjmy a majetkové pomery oboch rodičov, ako aj zabezpečovanie každodennej starostlivosti o maloletého zo strany matky.

6. Odvolací súd konštatuje, že výrok IV. rozsudku o zastavení konania v časti návrhu otca na striedavú osobnú starostlivosť nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 367 ods. 2 CSP).

7. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP).

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

10. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine (ZR) dohody a súdne rozhodnutie o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

11. Podľa § 62 ods. 1 ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 75 ods. 1 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd preskúmal napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z § 65 a § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, preto je odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie o návrhu matky na zvýšenie výživného presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa dôsledne vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a otec ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o výživnom pre maloletú. Odvolací súd je toho presvedčený, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne preukázané všetky okolnosti podstatné pre rozhodnutie o zvýšení výživného, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Odvolací súd tiež poznamenáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. V tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie, zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle ustanovenia § 78 ods. 1 ZR hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť je zmena pomerov. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne (okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného) alebo objektívne (vývojom životných nákladov). Rozsudkom Okresného súdu Košice I č.k. 11P/71/2016 - 218 zo dňa 28.03.2017, právoplatným dňa 5.5.2017, súd zveril mal. V. do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Otca zaviazal prispievať na výživu mal. V. sumou 80 Eur mesačne. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie bola matka zamestnaná ako zdravotná sestra v L. v Košiciach s čistým priemerným mesačným príjmom 850 Eur. V čase podania návrhu na zvýšenie výživného sa jej príjem zvýšil na sumu 970 Eur v čistom. V súčasnej dobe je na rodičovskej dovolenke s dcérou, ktorú má so súčasným druhom. Otec bol zamestnaný s príjmom 500 Eur netto, mesačné výdavky na bývanie mal v sume 200 Eur, cestovné do práce 80 -100 Eur, na domácnosť a oblečenie 100 Eur mesačne, býval s dcérou E., na ktorú jej matka prispievala sumou 100 Eur mesačne. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie pracoval v spoločnosti X. a.s. Košice. V roku 2018 bol jeho čistý mesačný príjem 636,85 Eur, v roku 2019 bol jeho čistý mesačný príjem 624,92 Eur. V januári 2020 bola jeho čistá mzda v sume 654,02 Eur. Ku dňu 31.5.2020 došlo k skončeniu pracovného pomeru dohodou z dôvodu organizačných zmien na strane zamestnávateľa. V novembri si našiel sezónnu prácu na dobu určitú od 1.12.2020 do 31.03.2021. Zmluva však bola ukončená už 15.3.2021 dohodou. Dňa 12.3.2021 bol s pozitívnou osobou, neskôr ochorel na COVID 19, pričom do 12.4.2021 bol na pandemickej PN. Nakoľko po prekonaní koronavírusu mal zdravotné problémy, bol naďalej práceneschopný, ale už s inou diagnózou. Od 7.12.2021 pracoval na základe dohody o pracovnej činnosti v rozsahu 10 hodín mesačne v spoločnosti Z., s.r.o. s čistým príjmom 4,50 Eur/hod. Býva v rodinnom dome, náklady na réžiu domu uviedol v sume 230 - 240 Eur. V dome býva aj s priateľkou, ona mu prispieva polovicou. Na stravu minie 70 - 80 Eur. Pravidelne užíva lieky na srdce, za lieky platí 10 Eur štvrťročne. Finančne mu pomáha partnerka, ktorej príjem je okolo 800 Eur a ktorá má svoje dve deti. Taktiež uhrádza výživné na plnoletú dcéru E. v sume 100 Eur. Odvolací súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne zistil, že podstatná zmena pomerov nastala predovšetkým u mal. V., ktorý v čase pôvodného rozhodnutia mal 4 roky a navštevoval materskú školu, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bol žiakom 1. stupňa ZŠ a mal 9 rokov. Je zdravý, rýchlo rastie, jeho potreby sú porovnateľné s potrebami detí rovnakého veku. Matka si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému plní aj osobnou starostlivosťou. Preto rozhodujúcim subjektom pri určení vyživovacej povinnosti je v tomto prípade otec, ktorý sa nepodieľa na výchove a výžive maloletého osobnou starostlivosťou. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu konania dospel k záveru, že zvýšenie výživného súdom prvej inštancie je vzhľadom na citované ustanovenia v odôvodnení napadnutého rozsudku a z nich vyplývajúce zásady primerané a korešpondujúce skutočnému stavu zisteného súdom prvej inštancie a poznamenáva, že zvýšené výživné 110 Eur mesačne (3,66 Eur denne) zohľadňuje iba nepatrnú časť nevyhnutných potrieb mal. V. a je nepochybné, že práve matka dopĺňa zdroj jeho výživy na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre jeho všestranný rozvoj, čo fakticky znamená, že podiel matky na výživnom je porovnateľný s podielom otca, pretože o syna sa osobne stará a dobrovoľne si voči nemu plní vyživovaciu povinnosť v rozsahu svojich schopností. Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 62 ods. 1 ZR, ktorý plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú povinnosť, ako aj na ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia, v ktorom je výslovne uvedené, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že je v možnostiach a schopnostiach otca plniť si vyživovaciu povinnosť v rozsahu určenom rozsudkom súdu prvej inštancie. V osobe otca ide v podstate o zdravého dospelého chlapa, schopného aj fyzicky pracovať, ktorý má aj vodičské oprávnenie. Odvolací súd ohľadne povinnosti rodičov prispievať na výživu svojich detí konštatuje, že žiaden účinný zákon v Slovenskej republike nezakotvuje povinnosť pracovať. Nezakotvuje ani právo, resp. povinnosť pracovať v odbore, v ktorom je osoba vyučená. Zákon o rodine však výslovne zakotvuje povinnosť rodiča živiť svoje dieťa (§ 62 ods. 1), takže nemôže obstať argumentácia, podľa ktorej ak rodič nepracuje, pretože sa nevie umiestniť na trhu práce vo svojom odbore alebo na pozícii adekvátnej svojim predstavám, nie je schopný plniť svoju vyživovaciu povinnosť buď vôbec alebo v doterajšej miere. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti nie je vôbec smerodajné, koľko si rodič prácou (podnikaním alebo inou zárobkovou činnosťou) zarobí, alebo či vôbec pracuje. Oveľa väčšiu výpovednú hodnotu má zistenie jeho potenciálnej životnej úrovne. Jedným z faktorov, ktoré pri určovaní miery životnej úrovne môže súd vziať do úvahy, je zistenie a vyčíslenie mesačných nákladov povinného rodiča. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že v zmysle citovaného ust. § 75 ods. 1 ZR každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k deťom nebolo ohrozené.

17. Čo sa týka odvolacej námietky otca, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V civilnom mimosporovom konaní súd zisťuje skutočný stav vecí (§ 35 CMP). V tomto prípade súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, použil správne ustanovenia Zákona o rodine a správne ich aplikoval na zistený skutočný stav.

18. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd posúdil sumu na akú má byť mal. V. zvýšené výživné od otca ako správnu a zákonnú, zároveň konštatuje aj správny a zákonný výpočet dlžného výživného a spôsob jeho zaplata, pričom v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Keďže so zvýšením výživného súvisí aj rozhodnutie o zmene predchádzajúceho rozhodnutia, súd prvej inštancie správne rozhodol aj o zmene predchádzajúceho rozhodnutia v časti určeného výživného.

19. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie rozhodol správne o zvýšení výživného ako aj o dlžnom výživnom a zmene predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a na zdôraznenie ich správnosti doplnil vyššie uvedené dôvody v súlade s § 387 ods. 2 CSP.

20. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).